

— Κυρία μου, εἶπα μὲ πλήρη ὑποκρισίας ταπεινῶς, συγχωρήσατέ με διὰ τὸ ἐτόλμησα νὰ σᾶς ἐπιθέσω τὸν λόγον τοῦτο. Ἄλλ' ὁ κύριος πατήρ σας εἶχε λησμονήσει νὰ κλείσῃ τὴν πρὸς τὸ μέρος τοῦ θυρίδα, καὶ ἐπὶ τὴν νύκτα δριμύς καὶ παγετώδης ἄνεμος, κατὰ τοῦ ὁποίου τὸ ὅπως ἐλαφρὸν φόρεμά σας δὲν ἐπεσφύλαττεν ἀρκούντως. Νὰ σᾶς ἐξυπνίσω ἥτον, καὶ δὲν μοῦ ἐβάσταζεν ἡ καρδιά, ἐνῷ σᾶς κοιμωμένην τόσον ἡσύχως.

Ἡ νεᾶνις ἐκατακοκκίνισεν ὡς κεράσιον.
— Κύριε, ἐτραύλισε μὲ τρέμουνσαν φωνὴν ἀπομαρτυροῦσα τὸν μανδύαν, σᾶς εὐγνωμονῶ καταπολλά... Ἄλλ' ἐκοιμήθην ὅλην τὴν νύκτα· κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν αἰσθάνεται τις τὸ ψῦχος.

— Κοι ὁ κύριος πατήρ σας ἐκοιμήθην ὅλην τὴν νύκτα.

— Ὁ! εἰς τὴν ἄμαξαν κοιμᾶται πάντοτε, καὶ ἐκείθεν ῥοχαλίζει δυνατά. Τὸ παρετηρήσατε ἴσως;
— Ὀλίγον, εἶπα χαμογελῶν.

— Τὸ ὑπώπευσ'· δὲν θὰ σᾶς ἄφθνη νὰ κοιμηθῇτε. Ἦναι πολὺ κακὴ συνήθεια. Ἐγὼ κοιμοῦμαι πλέον ὡς ποτὶς.

Ἐμαθα ὅτι δὲν ἤξευρα· ὁ καλὸς μου γείτων ἦτον ὁ κύριος, ὅχι σύζυγος.
A. E. Σίμος
(ἀκολουθεῖ)

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ.

Ἐρήμεροι εἰς τοῦτον τὸν κόσμον, ἡ μᾶλλον ὁδοιποροῦντες ταχέως διαδρασκόντες οὔτε τὴν ἀρχὴν οὔτε τὸ τέλος τοῦ δρόμου ἐμβριθῶς διανοούμεθα, διὰ νὰ ἀνυπομῶμεν τὴν φαντασίαν εἰς εὐγενέστερα τῆς ὕλης ὑποκείμενα· μόλις στρεφόμεθα εἰς τὰ ὀπίστω διὰ νὰ ἀνυπομῶμεν τὰ γεγονότα, ἀπὸ τὰ ὅποια ἔπρεπε νὰ ἀνυπομῶμεθα· σπανιωτάτα δὲ σχεδὸν ἀναδεδέσμενοι εἰς τὸν ἀπαιρὸν τοῦ μέλλοντος, βπου ἅπαντες ἐντὸς ὀλίγου ὀφείλομεν νὰ συγχωνευθῶμεν, ὡς ἀμυδροὶ τινες ῥύακες εἰς τὰς ἀγανεῖς ἀβύσσους τοῦ ὠκεανοῦ βυθιζόμενοι.

Αὐτοχρεῖς! ἂν τοῦλάχιστον μόνοι ἐκινούμεθα τοῦτον διαίω! Ἀλλὰ καὶ ἡ γῆ, ἥτις μᾶς φέρει ὡς οὗς ἐπιβάτας τὸ πλοῖον, κινεῖται ἀνωμάλως εἰς τὸ τέλος τοῦ παντός, πολλάκις συνεκρούθη μετ' ἄλλων, καὶ τότε δὲ καὶ αὐτὰνδρος νὰ καταποντισθῇ ἐκινδυνεύσεν, καὶ οὔτε αὕτη, οὔτε τὰ ἐπ' αὐτῆς ὄντα ὑπῆρχον τὰ πάλαι, ὡς καθ' ἡμᾶς φαίνονται· ἀλλ' ἐκείνη μὲν κατὰ διαφόρους περιπετειὰς καὶ κατὰ τὴν θέσιν αὐτῆς ὡς παρῆλλαξεν, ἐκ δὲ τῶν ὁργανικῶν μάλιστα σωμάτων τινὰ μὲν καὶ παντελῶς ἐξέλιπον, ἄλλα δὲ νεογενῆ τὴν ἐλλειψίν των ἀνεπλήρυσαν.

Πάντες οἱ φιλόσοφοι τῆς Ἰνδίας ἐπρέσβουν τὴν ἀλλοιοποιήσασαν ταύτην ἀνατροπὴν καὶ καινουργίαν τῆς φύσεως. Τὸ δὲ δόγμα τοῦτο ἐλέπομεν σαφῶς ἐκφραζό-

μενον εἰς τὰς Εἰσηγήσεις τοῦ βραχμᾶνος Menu [Μηνᾶ] βιβλίον ἱερὸν καὶ θεόπνευστον [1] τῶν Ἰνδῶν κατὰ ὁκτακόσια καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη τῆς χριστιανικῆς χρονολογίας ἀρχαιότερον.

«Πλάσας με, [λέγει ὁ Menu] καθὼς καὶ τὸν λοιπὸν κόσμον ὁ παντοδύναμος Θεὸς ἐπανήλθεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ μεγαλειότητος, μετέλλαξε δὲ τὸν καιρὸν τῆς ἐντελεχείας εἰς ὥραν ἀνέσεως.»

«Ὅταν ἡ παντοδυναμία αὐτοῦ ἐνεργῇ, τὸ σύμπαν ὀργᾶ· ἡρεμούσης δὲ ταύτης καὶ αὐτὸ καταρῥέει· διότι τὰ ἐνσάρκα πνεύματα παύουσι τότε ἐργαζόμενα, καὶ αὐτοὶ δὲ ὁ ὑπέρτατος νοῦς διατελεῖ εἰς ἀδράνειαν.»

«Οὕτως ἡ ἀναλλοίωτος οὕτη δύναμις ἐναλλαξὶ ἀνεγερμένη καὶ ἀναπαυομένη καθαίρει καὶ ἀναζωογονεῖ αἰδιῶς ὅλον τὸ σύστημα τῶν τε κινητῶν καὶ ἀκινήτων κτισμάτων.»

«Πολλοὶ τοιαῦτα ὑπῆρξαν περίοδοι καταστροφῆς καὶ δημιουργίας, ἐξ ὧν ἐκάστη περιλαμβάνει πολλὰς γενεὰς χιλιάδας· ἐκτελεῖ δὲ τὰ ἔργα ταῦτα ὁ Θεὸς εὐχερῶς καὶ ὡς παίζων διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν.»

Εἰς τὴν τοιαύτην τῶν Βραχμάνων κοσμογονίαν εὐρίσκονται μὲν ἀνάμικτοι καὶ γελοιώδεις ἄλλοι ὅλοι παντοῖοι, ὥστε ἀμαυροῦνται πάντοτε τὸ σπουδαῖον καὶ ἡ ἀλήθεια· ἀναφαίνονται ὅμως σποράδην καὶ λόγου ἄξια παρατηρήσεις καὶ σκέψεις. Οὕτω π. χ. λέγεται ὅτι κατὰ τὸν βόρειον πόλον τὸ ἔτος διαιρεῖται εἰς μίαν μακρὰν ἡμέραν καὶ νύκτα, καὶ ὅτι ἐκείνη μὲν γίνεται κινουμένου τοῦ ἡλίου πρὸς ἄρκτον, αὕτη δὲ φερόμενου τούτου πρὸς μεσημβρίαν.

Σημεῖα δὲ ἀποδεικνύοντα τὴν ἀκατάπαυστον ταύτην τῆς πλάσεως παλιῶροιον παρέχει καὶ ἡ τύχη, ἐκτὸς τοῦ λογικοῦ, εἰς τὰ ἀσιατικά ἔθνη· διότι κατὰ βάθος πολλάκις τὴν γῆν ἀνασκάπτοντα πρὸς κατασκευὴν διωρύγων, πυραμίδων καὶ ἄλλων τοιούτων κτιρίων οὐχὶ μόνον εἰς τὰς κοιλάδας καὶ φάραγγας εὕρισκον ὅσα διαφόρων ζώων, ἀλλὰ καὶ εἰς τῶν λόφων αὐτῶν τὰς κορυφὰς θαλάσσια κογχύλια.

Διάφοροι συγγραφεῖς Ἕλληνες παρέδωκαν εἰς ἡμᾶς τὰς περὶ φθορᾶς καὶ ἀναγεννήσεως ἰδέας καὶ τῶν ἱερῶν τῆς Αἰγύπτου. [2] Αὐτὰς δ' ἐπραγματεύετο καὶ ὁ Ὀρφεὺς κατὰ τὸν Πλούταρχον [3] εἰς τὸν διάσημον ἐκείνου ὕμνον του. Ἡ περίοδος τῆς παγγενεὸς καταστροφῆς ἐπανήρχετο διὰ τοῦ μεγάλου λεγομένου ἐνιαιτοῦ, καθ' ὃν ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη καὶ οἱ λοιποὶ πλανῆται κατελάμβανον διὰ τῆς περιφορᾶς των τὸ αὐτὸ σημεῖον, ὅθεν ἀνεχώρησαν. Ὑπελογίζετο δὲ ὁ κύκλος οὗτος διαφόρως παρὰ διαφόρων· ἐπειδὴ ὁ μὲν Ὀρφεὺς τὸν περιώριζεν εἰς 120,000 ἔτη, ἄλλοι δὲ τὸν ἀνεβίβαζον εἰς 300,000, τινὲς δὲ καὶ εἰς 360,000. Ἡ δὲ ἰδέα τῆς διαστροφῆς, ἡ ἐξαχρεώσεως τῶν ἀνθρώπων καὶ ἡ τῆς τοῦ θάνατου αὐτῶν ὡς ποινή

[1] Institutes of Indoo Law, or the ordinances of Menu from Sanscrit translated by Sir William Jones (κατὰ τὸν Lyell). Principles of geology.

[2] Prichard Egypt. myth.

[3] Περὶ ἐκλειπόντων χρηστηρίων.